

24. 5. 2021

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Framing v online prostředí a právo na sdělování autorských děl veřejnosti

V rozsudku ze dne 9.3.2021 ve věci C-392/19 VG Bild-Kunst v. Stiftung Preußischer Kulturbesitz rozhodl Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „SDEU“) v rámci posouzení předběžné otázky, o které požádal Spolkový soudní dvůr, spor mezi německou nadací kulturního dědictví provozující digitální knihovnu a organizací kolektivní správy autorských práv v oblasti vizuálních umění. Digitální knihovna obsahuje odkazy na digitalizovaný obsah ukládaný na internetových portálech zúčastněných institucí a sama uchovává pouze náhledy (thumbnails), tj. verze snímků, jejichž velikost je zmenšena v porovnání s jejich originální velikostí.

Předmětem sporu bylo, zda je organizace kolektivní správy autorských práv oprávněna podmiňovat uzavření licenční smlouvy o užívání svého katalogu děl ve formě náhledů s nadací kulturního dědictví vložení ustanovení, podle něhož se nadace kulturního dědictví zaváže při zobrazování děl ve formě náhledů uplatnit účinné technologické prostředky proti tomu, aby třetí osoby prováděly framing. Nadace kulturního dědictví považovala požadavek organizace kolektivní správy autorských práv za neodůvodněný a nákladný a soudní cestou se dožadovala, aby organizace kolektivní správy autorských práv byla povinna poskytnout licenci bez nutnosti omezení framingu.

Framing

Technika framingu spočívá v rozdělení internetové stránky do několika rámců a v tom, že se v jednom z nich prostřednictvím odkazu ke kliknutí nebo vložené internetové stránky (inline linking) zobrazí prvek pocházející z jiné internetové stránky, přičemž je uživatelům této stránky skryto původní prostředí, do něhož tento prvek patří.

Právní rámec

Podle čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29/ES^[1] jsou členské státy povinny zajistit, aby měli autoři výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakékoliv sdělení svých děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově včetně zpřístupnění svých děl veřejnosti takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí. Nositel autorských práv má tak právo kontrolovat okruh osob, kterým je autorské dílo zpřístupněno. Pokud nositel autorských práv uplatní ochranu proti framingu, vyjadřuje tak tím své přání zpřístupnit dílo jen omezenému okruhu uživatelů (uživatelům původních webových stránek, kde je dílo umístěno). Jakmile je dílo zveřejněno v takto omezeném režimu, je sděleno veřejnosti určené nositelem autorských práv ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29/ES. Pro další sdělování díla veřejnosti neuvažované nositelem autorských práv (tzv „nová veřejnost“) technikou framingu na webové stránky třetích osob je nutné jeho svolení, neboť omezením zpřístupnění svého díla (například omezením přístupu na obsah ve formě předplatného) dal jasně najevo, že zpřístupnění díla „nové veřejnosti“ je možné pouze s jeho svolením. Výklad pojmu nová veřejnost je uveden v judikatuře SDEU ve věci Svensson C-466/12^[2].

V bodě 46 rozsudku ve věci C-392/19 uvedl SDEU, že „za účelem zaručení právní jistoty, jakož i řádného fungování internetu nelze nositeli autorského práva umožnit, aby svolení omezil jinak než prostřednictvím účinných technologických prostředků ve smyslu čl. 6 odst. 1 a 3 směrnice

2001/29...V případě neexistence takových prostředků se totiž může jevit jako obtížné, zejména pro jednotlivce, ověřit, zda tento nositel zamýšlel zabránit framingu svých děl. Jeví se, že takové ověření je ještě obtížnější, pokud jsou tato díla předmětem sublicence.“ Soudní dvůr rozhodoval v zájmu posílení principů právní jistoty a zároveň svobody projevu v internetovém prostředí.

V souvislosti s tématem je třeba zmínit i závěry dřívějšího rozsudku SDEU ve věci GS Media C-160/15[3], dle něhož je zakázán framing děl zveřejněných bez svolení nositele autorského práva, pokud tímto framingem provozovatel zamýšlí dosahovat zisku. V rozsudku se soud zabýval otázkou hypertextového odkazu, který odkazoval na neoprávněně zveřejněné autorské dílo. Pokud hypertextový odkaz odkazuje na autorská díla, která byla zveřejněna bez souhlasu jejich autora, ale účelem odkazu není dosažení zisku, SDEU se přiklonil k názoru, že nejde o sdělování díla veřejnosti a z toho důvodu i o porušování autorského práva, pokud tato osoba o tomto neoprávněném zveřejnění nevěděla a ani vědět nemohla. Pokud je umístění hypertextových odkazů uskutečněno za účelem dosažení zisku, představuje jednání spočívající v umístění hypertextového odkazu na protiprávně zveřejněné dílo na internetu „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29/ES.

Závěr SDEU

Soudní dvůr tak rozhodl ve prospěch organizace kolektivní správy autorských práv. Jestliže nositel autorského práva přijal nebo požadoval omezující prostředky proti framingu, vložení díla na internetové stránky třetí osoby prostřednictvím techniky framingu představuje „zpřístupnění tohoto díla nové veřejnosti“. K tomuto sdělování veřejnosti musí být tedy uděleno svolení nositelů dotčených práv.

Závěry pro praxi

- Obecně je framing nadále povolenou aktivitou v online prostředí.
- Pokud budete chtít sdílet cizí obsah formou framingu, je to dle citovaného rozsudku SDEU v pořádku, ledaže byl tento cizí obsah ochráněn technologickými prostředky proti framingu (půjde např. o omezení přístupu na obsah pouze pro předplatitele nebo registrované uživatele) nebo omezen přímo nositelem autorských práv, kdy tento bude smluvně požadovat přijetí omezujících prostředků.

Mgr. Eva Doležalová
Advokát

STUHLIKOVA & PARTNERS

Stuchlíkova & Partners, advokátní kancelář, s.r.o.

Spálená 97/29
110 00 Praha 1 - Nové Město

Tel.: +420 222 767 393

e-mail: info@stuchlikova.com

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti.

[2] Rozsudek SDEU ze dne 13. 2. 2014, Nils Svensson v Retriever Sverige AB, C-466/12.

[3] Rozsudek SDEU ze dne 8. 9.2016, GS Media BV v Sanoma Media Netherlands BV, C-160/15.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí](#)
- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)